

MANUEL PUIG

IZDAJA  
RITE HEJVORT

*Prevod sa španskog*

Bojana Kovačević Petrović

Beograd

2019.

DERETA

MANUEL PUIG, argentinski književnik, jedan od najvažnijih postmodernista u Južnoj Americi. Rođen je 1932. u malom gradu u pampi. Od detinjstva je bio zaljubljenik u kinematografiju. Sa deset godina je počeo da uči engleski kako bi bolje razumeo američke filmove, koje je svakog popodneva gledao s majkom. Rešen da postane filmski režiser, naučio je i italijanski, francuski i nemački – tzv. „nove jezike filma”. Srednju školu i fakultet pohađao je u Buenos Ajresu, gde počinje da se interesuje i za književnost, psihologiju i filozofiju. Kako je film ipak ostao njegova najveća ljubav, 1955. dobio je stipendiju i otišao u Rim da pohađa filmsku školu. Živeo je u Parizu, Londonu, Buenos Ajresu, Njujorku, Sijudad Meksiku i Rio de Žaneiru. Autor je osam romana, od kojih čak sedam govori o Argentini ili Argentincima u egzilu. Takođe je pisao drame i scenarija. Izvesno vreme se izdržavao kao nastavnik jezika i perač sudova. Njegov prvi roman, *Izdaja Rite Hejvort*, objavljen je 1968. u Argentini, nakon što je prošao cenzuru jer je glavni lik prikazan kao feminiziran. Prevod na francuski jezik, u izdanju Galimara, publikovan je 1969. i proglašen za knjigu godine. Roman *Poljubac žene-pauka* (1976) autoru je doneo svetsku slavu, po njemu je 1985. snimljen film, a takođe je dramatisovan i adaptiran za mjuzikl. Kritičari Puigov opus dele u dve faze: prva pitka, sa obiljem elemenata masovne kulture, dok je druga mračnija i bez „veštačkih zaslađivača”. Umro je 1990. u Meksiku, u 57. godini.

*Biblioteka*  
XX vek

*Urednik izdanja*  
Aleksandar Šurbatović

*Naslov originala*  
Manuel Puig  
LA TRAICIÓN DE RITA HAYWORTH

Obra editada en el marco del Programa „Sur” de Apoyo a las Traducciones del Ministerio de Relaciones Exteriores y Culto de la República Argentina.

Knjiga je objavljena uz pomoć Programa za podršku prevodnju „Sur” Ministarstva inostranih poslova, spoljne trgovine i verskih pitanja Republike Argentine.

Copyright © 1968, Manuel Puig  
Copyright © ovog izdanja *Dereta*

**PRVI DEO**

## I

### MITINA RODITELJSKA KUĆA, LA PLATA, 1933.

– **Z**nak krsta izvezen braon koncem na bež posteljini, zato ti je tako lep čaršav.

– Imala sam više posla oko ovog čaršava nego oko kompleta ručnih radova, a tamo je bilo osam različitih vezova... ako me budu više plaćali za vez, mogla bih da uzmem služavku i posvetim se isključivo tome, samo da nađem mušterije. Šta misliš?

– Kažu da vezenje nije naporno, ali posle nekoliko sati počnu da te bole leđa.

– Ali Mita želi da mu napravim prekrivač za kolevku, u živim bojama jer u spavaćim sobama imaju malo svetlosti. To su tri spojene prostorije, i sve tri izlaze na hodnik s prozorima prekrivenim šatorskim platnom koje se pomera.

– Da imam više vremena, uradila bih prekrivač i sebi. Znaš li šta me najviše zamara? Da kucam na pisaćoj mašini na visokom stolu poput onog u kancelariji.

– Kad bih ja živela u ovoj kući, sedela bih pored ovog prozora, zbog svetla, kad god ugrabim slobodan trenutak da pletem Mitin prekrivač.

– Da li Mita ima lep nameštaj?

– Mami je jako žao što Mita ne može da uživa u ovoj kući, sad kad imamo sve što nam treba, zar ne?

– Imala sam predosećaj kada su Miti ponudili taj posao, činilo mi se da se godina nikada neće završiti, eto otišla je na godinu dana i sada će ostati tamo. Moramo se pomiriti s tim da će ostati tamo zauvek.

– Treba da dolazi dva puta godišnje u La Platu, na odmor, a ne samo jednom.

– Odmor proleti, prvoga dana nemamo taj utisak, čini nam se da dan dugo traje, ali odmor prođe toliko brzo da i ne primetimo.

– Mama, ni ja ne koristim baš mnogo prednosti kuće.

– Mislim da su tvoja deca ušla u kokošinjac.

– Klara, treba svako popodne da dolaziš s mališanima, nikada ne diraju biljke. Ali deda poludi kada mu diraju piliće.

– Po kojoj ceni prodajete piliće?

– Kada budeš pisala Miti, reci joj da ne žuri s nameštajem. Plašim se da će zauvek ostati u tom selu ako ga kupi. Piši sestri, uvek željno iščekuje vesti od nas.

– Da li ste vi kupili nov nameštaj za celu ovu kuću?

– Da je kuća bila gotova kada je Mita diplomirala, i da smo se preselili, mislim da bi joj bilo žao da ode u taj gradić da radi.

– Jel' Koronel Valjehos baš toliko ružan kao što Mita kaže?

– Nije, Violeta. Meni se prilično dopao, jelda, mama, da nije tako ružan? Čim sam izašla iz voza, prvi utisak je bio užasan, jer uopšte nema visokih zgrada i sve izgleda sasvim ravno. Tamo vlada velika suša, pa nema mnogo drveća. Na stanici nije bilo taksija, već nekoliko kola s konjima, a centar je samo dva i po bloka dalje. Usput smo prošli pored svega nekoliko stabala, vidi se da slabo rastu, ali zato nigde nema travnatih površina. Mita je već dva puta zasadila englesku travu, i to u aprilu kad je i vreme, ali joj nije nikla.

– Ipak je toliko zalivala sadnice oko kuće da sada ima lepo cveće u svojoj malenoj bašti na koju izlaze kuhinja, trpezarija i vrata od hodnika.

– Znači, gradić nije baš tako ružan?

– Kada sam prvi put videla Valjehos, činilo mi se da jeste, ali život je tamo veoma miran. Mita ima služavku koja joj kuva i čisti kuću, i dadilju koja brine o detetu kada je ona u bolnici. Sva sirotinja iz mesta je obožava, jer Mita ne štedi na vati, hidrogenu, ni zavojima.

– Jel' to lepa nova bolnica?

– Farmaceut koji je bio zadužen za laboratoriju pre Mite štedeo je kao da je sve to pripadalo njemu, a ne bolnici.

– Gledala sam novi film Karlosa Palaua.

– Mita će ga sigurno gledati kada ga budu davali u Valjehosu.

– Koliko je dugo bila verena za Karlosa Palaua?

– Nismo verovali da će Karlos Palau doživeti takav uspeh.

– Nikada nisu ni bili vereni, on ju je izvodio na igranke, ali ja sam uvek čekala da se igranka završi da vratim devojke kući.

– Bio je običan dekorater u lokalnom pozorištu.

– A sada je jedini pravi gospodin argentinskog filma.

– Mitin muž je pljunuti Karlos Palau, uvek sam to govorila.

– Manje-više, nije baš pljunuti.

– Deo porodice Palau još uvek živi u toj porodičnoj kući.

– Ali nikada nisam mislila da će se Mita navići da živi u malom mestu.

– Pilići prvo jedu ono što ostane od večere, pa tek onda kukuruz.

– Deko, koje pile ćeš zaklati za nedeljni ručak?

– Danas ću jedno zaklati za Violetinog oca, nemoj da kažeš babi, naljutiće se.

– Violeta je u kuhinji s mamom i babom, ne mogu da te vide.

– Zaklaću ovo pile za Violetinog oca i poslaću mu da ga iznenadim.

– Deko, da li ti više zarađuješ od pilića ili Violetin otac od popravke cipela?

– Klaro, pred mamom nisam mogla da ti ispričam šta je bilo u kancelariji. On je čovek koji uživa u tome da ga tetošiš. Pitao me je da se udam za njega.

– Kako možeš da kažeš da te je pitao da se udaš za njega? To se radi kada mladić hoće da se oženi, oženjen čovek ne može da te pita da se udaš za njega, može samo da ti izjavi ljubav. Nemoj da mi uvijaš priču jer to neću da slušam.

– On uopšte nije neki lepotan. Tek s vremenom počne da ti se dopada.

– Ako želiš da vezeš prekrivač, sada je najbolje doba godine, jer su dani sve duži, pa još ima dnevne svetlosti kad se vratiš s posla, a kad vezeš na dnevnoj svetlosti, uopšte nije toliko zamorno, pogotovo ako imaš sreće da rano izađeš iz kancelarije.

– Sirota Adela.

– Sirotica mora da koristi veštačko svetlo u kancelariji od ranog jutra.

– Moram da idem, ne mogu da sačekam Adelu.

– Zar nisi znala da radi do kasno?

– Sada bi Adeli dobro došla diploma, da ne radi kao sekretarica.

– Sada diplomu ima ona kojoj to ne treba.

– Kako Mitinom mužu idu poslovi?

– Prodao je jednu kuću i od tog novca kupio nekoliko bikova. Mama želi da uradim Miti jedan prekrivač, ali mislim da neću moći. Poslaću joj mustre u Valjehos, pa može sama da ga uradi. Ona ima dve služavke. Nemoj nikome da kažeš, ali tata je otišao da zakolje pile da ga poneseš svom tati kao iznenađenje.

– Mislim da nije u redu što se udala i otišla u onaj gradić umesto da ostane da pomogne tvojoj mami koja se toliko žrtvovala da bi joj priuštila dobro obrazovanje.

– Adeline nove naočare napravljene su od pravog kornjačinog oklopa.

– Izvini, pomogla bih ti da zakolješ pile, ali to me uvek uznemiri, mada će vam tata biti od srca zahvalan.

– Ni Mita nije htela da gleda kada kolje piliće, ali joj zato posle nije smetalo da sve pojede.

– Znaš onu Mitinu koleginicu s fakulteta, profesorovu ćerku, nju je to najviše potresalo.

– Sofija Kabalus?

– Jel' se ona udala?

– Miti sigurno u Valjehosu nedostaje život kakav je vodila ovde.

– Sofija Kabalus nije kročila u ovu kuću otkako je Mita otišla. Mesecima je nisam videla.

– Rekli su mi da je njen otac skroz poludeo, više ne ide ni na časove. Po ceo dan samo čita. A Sofiju ne viđate jer samo čita zatvorena u kući.

– Nemoj da ideš pre nego što dođe Adela.

– Želim da vidim njene nove naočare.

– Dala je za njih skoro pola plate.

– Onih nekoliko dana kad je bila bez naočara, umirala je od glavobolje.

– Bako, zašto Violeta šminka oči crnom olovkom?

– Već se spandala sa svojim novim šefom.

– Njen otac će biti zadovoljan zbog pileta. Ko zna otkad nisu jeli piletinu.

– Ne volim da joj držim pridike, ali još gore je da joj ništa ne kažem, pa da još više zakomplikuje svoj život s tim čovekom.

– Sirota njena majka, kad bi barem mogla da ustane iz groba.

– Violeta je sigurno primetila da više ne nosimo cipele kod njenog oca.

– Kad god bih otišla po cipele, vraćala bih se praznih ruku. Nije u redu da obeća da će ih završiti do utorka, pa da kad dođe utorak, one još nisu gotove, mada je trebalo

samo da promeni petu. Tako će malo-pomalo izgubiti sve mušterije, jer po ceo dan samo sanjari.

– Više ne drže večernje probe u Italijanskom udruženju, ne vredi, opera je veoma teška, i ako glasovi nisu izvanredni, zvuči grozno.

– Jedan dan ga časti jedan, drugi dan drugi. I tvoj otac mu ponekad plati piće, ništa ne spominje, ali sigurna sam da to radi.

– Mita i Sofija Kabalus su se toliko kikotaile da su morale da napuste probu.

– Šta bih mogla da priprelim za večeru?

– Moraćeš da počneš da sečeš zelenu salatu u zadnjem dvorištu jer su joj ivice već pomodrele.

– Mogu da spremim nekoliko odrezaka s dosta salate. Tvoj otac neka uzme ostatak paprikaša od ručka, ako bude gladan. Zašto mora da pokloni pile tom obućaru?

– Violetin otac dobija više pisama iz Italije nego mi.

– Vreme je da pođem kući; napraviću krokete za večeru, deca ih vole, a Tito će ih pojesti ako mu bez reči stavim na sto.

– Ne znam zašto ne ode kod lekara.

– Tata, želim da mi zakolješ pile za nedelju.

– Ja uvek sve jedem i nikada nemam problema.

– Kakav tvrdoglav čovek, to što ti jedeš kao ala, ne znači da moraju i drugi. Baš si tvrdoglav.

– Titov stomak je uništen, mora da se čuva kako zna i ume.

– I njegov brat je isti takav, vidi se da svi imaju slabe stomake, to im je porodična boljka.

– Nije im to porodična boljka, već je Titu moja zaova pokvarila stomak. Žalio mi se na varenje još dok smo bili

momak i devojka, kada bih ga pitala šta je jeo, uvek mi je odgovarao jedno te isto: jaku hranu.

– Tito se žalio na stomak još kad je živeo s bratom.

– Vidim da im moja zaova i dalje pravi te grozne paprikaše, začinjava jelo ljutom paprikom, jedino na to misli.

– Ta žena je večito na ulici. Kad ima vremena da kuva?

– Dobar paprikaš mora dugo da se krčka i neprestano meša. Ti, mama, ne znaš kako je dobro imati baštu, inače se sve mora kupovati, od povrća do začina koji nisu ljuti. A treba ti bosiljak, ruzmarin i mnogo peršuna. Ona nikada nema nikakve zalihe, i onda u zadnji čas stavi u lonac ljutu papriku, pa joj svako jelo bude pikantno, čak i kada potroši silan novac na meso bez masnoće.

– Ne znam kako Mita to rešava jer Berto takođe ima veoma osetljiv stomak.

– Kada jede polako, sve može da svari. Mita kaže da Berto nema tako osetljiv stomak kao Tito, da je njegov problem to što je jako nervozan.

– Deda je pošao da odnese pile Violetinom ocu. Mogu li s njim, mamice?

– Ponovo je zaboravio da skinе sivu kecelju. Ako ga Mita vidi na ulici s tom keceljom, razbesneće se.

– Klaro, tvoj tata uživa da hoda naokolo s tom keceljom.

– Mita više ne bi branila Violetu kada bi znala šta je rekla o njoj.

– Mamice, deka je već prešao ulicu, tako da ne mogu za njim.

– Ali Adela nije mogla da uči s tako lošim vidom. Seti se samo kakve je napade glavobolje imala.

– Radno vreme joj je beskonačno, i još je prisiljena da radi pod veštačkim svetlom.

– Ko zna da li bi Mita imala volje da se vrati studijama kada bi ponovo živela u La Plati. Sofijin otac bi mogao da joj pomogne da dobije mesto asistenta na Fakultetu.

– Silno bih želela da vidim Mitinu bebu.

– Ne, jer Berto želi da Mita prestane da radi, čim nje-mu tamo malo bolje krene posao.

– Mrtva sam umorna.

– Violeta je mislila da radiš od 9 do 6, i morala je da ode da spremi ocu večeru. Rekla je da te pozdravimo.

– Jel' htela nešto da mi kaže?

– Klari je počela da priča o nekom muškarcu iz firme.

– Sirotica, baš sam želela da razgovaram s Violetom. Njen otac sam sebi priprema večeru, ko zna kuda je Violeta otišla.

– Rekla je da mora ocu da spremi večeru, otišla je pre sedam.

– Mama, mrtva sam umorna. Šta si ti radila danas?

– Htela sam da operem tepih na stepeništu, ali pošto je došla Klara, sele smo da malo vezemo.

– Jesi li je ubedila da napravi Miti prekrivač?

– Poslaće joj sve mustre. Silno bih volela da vidim Mitinog malog!

– Mozaik je sada baš lep na uglačanom podu, dok sam čekala u hodniku da mi otvoriš, videla sam kako sve blišta od predvorja do kraja hodnika.

– Klara je bila u pravu, ali joj neću dozvoliti da mi ponovo glanca pod kada sjaj nestane, ima dovoljno posla oko svoje kuće, dece i muža. Pošto on voli krokete, a ne sme da jede prženu hranu, Klara mu strpljivo bari meso, isecka

ga, začini ruzmarinom i sirom i stavi na nekoliko minuta u rernu, da kroketi porumene tako da izgledaju kao da su prženi: privuče ga izgledom, a stomaku mu ne škodi.

– Ako iduće subote treba glancati pod, mogu to da ti uradim po podne.

– Violeta nije znala da ti je radno vreme tako dugo.

– Danas je bilo jako mnogo posla.

– Violeta se žali da joj je pisaća mašina na visokom stolu, pa je to zamara.

– U njenoj firmi nema ni upola posla kao u mojoj.

– Našminkala se ko neka Ciganka. Sigurno je otišla da se nađe s onim čovekom.

– Ali ako je oženjen, on sigurno sada večera kod kuće.

– Možda se našla s nekim drugim.

– Pa šta bi trebalo da radi? Ako se vrati kući, tamo će zateći jedino oca.

– Ponekad pomislim, šta bi bilo kada bi sve majke ustale iz grobova.

– Prvo treba počistiti, pa onda prebristati krpom, da pod bude čist kada se na njega nanese vosak. Zatim navlažiš krpom voskom, paziš da je ne natopiš i razmažeš podjednak sloj voska po čitavoj površini. Ostaviš da se malo prosuši i tada dolazi najteži deo: hodanje po krpa-ma levo-desno da udariš glanc.

– Ništa ne bi bilo ovako da joj je majka živa.

– Na leto se mozaik na pločicama neće videti samo iz predvorja do kraja hodnika, nego će, kada se otvore vrata koja iz hodnika vode u natkriveno dvorište, uglačan pod moći da se vidi skroz do tamo.

– Mita kaže da nema volje da sređuje tu iznajmljenu kuću jer je jako stara.

- Najgore od svega je što u Valjehosu biljke teško rastu.
- Lepo je imati ovako veliku kuću, ali nije lako održavati je i čistiti.
- Sirota Mita nije stigla da uživa u njoj.
- Neću da ideš s tom keceljom dalje od golubarnika.
- Tata, postavi sto, jako sam umorna. Bole me leđa.
- Koliko dugo nismo dobili pismo iz Italije?
- Juče je stiglo pismo samo od Mite i ništa više. Volela bih da pošaljem fotografiju naše kuće onima u Italiji.
- Šta je bilo u paketu koji je Klara odnela?
- Bajati hleb za prezle.
- Nisi poslala nijednu fotografiju kuće u Italiju? Pošalji im, uvek vole da čuju šta ima novo.
- Pisaću im, mada nam još nisu odgovorili.
- Pisaće nam kada poseku svu lucerku.
- Mita kaže da se plaši početka proleća u Koronel Valjehosu jer tada strašno duva i vetar diže prašinu.
- Adela, piši sestri, uvek je nestrpljiva da čuje šta ima novo kod kuće, vi ne znate šta znači biti daleko od porodice.
- Šta da joj kažem?
- Nemoj da joj kažeš da sam izašao sa sivom keceljom. Reci joj da dođe što pre jer želimo da vidimo bebu.
- I da puno pozdravi Berta.
- Reci joj da se vrati u La Platu, da mogu da žive ovde kod nas, da je kuća dovoljno velika za sve. Treba samo Bertu da nađemo neki dobar posao.
- Ne budi tako tvrdoglav, tata. Rekao ti je da ne želi da radi za drugoga.
- Reci joj da si bila sa Sofijom Kabalus, slaži malo.

– Uvek pomislim da je nazovem telefonom, pa zaboravim. Zvaću je sutra iz firme.

– Reci joj da ti je Sofija Kabalus rekla da njen otac može da joj sredi posao na Fakultetu, da bude asistent nekom profesoru.

– Jel' Violeta donela neki novi trač?

– Počela je da priča o Miti, zašto je uložila toliki trud da studira farmaciju, a ne to što je želela, pa se onda udala i više ne misli da se vrati svojoj struci.

– Pisaću Miti da joj kažem da ako se vrati u La Platu, ili još bolje ako se zaposli na Univerzitetu, može da upiše studije književnosti kao što je želela.

– Dosta više studiranja. Dokle mislite da učite?

– Tata, nemoj više da jedeš, puknućeš.

– Nemoj da daješ toliko starog hleba Klari, posle nemam dovoljno za kokoške.

– Samlela sam punu teglu prezli za pohovanje, tako da sve što ostane ove nedelje možeš da daš kokoškama.

– Žališ se da nema dovoljno hleba, a ti pojedеш toliko da ne znam gde ti stane.

– Gde se daje film Karlosa Palaua?

– Pošto je premijera, u *Selektu*.

– Kada spuste cenu, želim da ga pogledam.

– Na slici u novinama je pljunuti Berto.

– Violeta je danas samo kritikovala Mitu, zamera joj to što je luda za filmom.

– Mislim da je Violeta pisala Miti, ali Mita joj nije odgovorila.

– Zato je i govorila protiv nje.

– Mita je u poslednjem pismu na kraju naznačila: „Ovo pismo je i za Violetu.”

- Violeta je želela da specijalno njoj piše.
- Šta je rekla?
- Da je Mita zalučena filmovima i da uvek istera svoje hirove i da se udala za Berta koji izgleda kao filmska zvezda.
- Ako ne budeš jela, razbolećeš se.
- Toliko sam umorna da nemam apetita. Danas su mi naočare pale na pod, premrla sam od straha.
- Gde?
- Na ulici. Mislim da ću umreti ako ih opet slomim.
- Kada treba ponovo da ideš kod optičara?
- Žao mi je da trošim vid na film, inače bih otišla da vidim Karlosa Palaua.
- Liči na Berta, naročito iz profila.
- Ako Mita uspe da dobije posao na Fakultetu, moći ćemo da se sastajemo na izlazu iz moje firme. Usput, kada ugledam prozore Biblioteke, uvek se setim Mite.
- Zamisli, posle svih tih sati učenja pride je želela da odlazi tamo sa Sofijom.
- Htela je još da čita, Mita ima baš oštar vid.
- Da čita romane.
- Tamo uvek vidim iste ljude, u Biblioteci ima jako malo svetla. Stari lusteri što vise s plafona crni su od prljavštine, imaju stakleni abažur, poput baletske pačke, od belog stakla, pocrnelog od čađi. To bi za tren oka moglo da se očisti krpom natopljenom terpentinom, i luster i abažur, i bilo bi više svetla u toj biblioteci.

## SADRŽAJ

### PRVI DEO

I MITINA RODITELJSKA KUĆA, LA PLATA, 1933. . . . .	7
II U BERTOVOJ KUĆI, VALJEHOS 1933. . . . .	20
III TOTO, 1939.. . . .	29
IV RAZGOVOR IZMEĐU ĆOLI I MITE, 1941. . . . .	47
V TOTO, 1942.. . . .	69
VI TETE, ZIMA 1942. . . . .	98
VII DELIJA, LETO 1943.. . . .	118
VIII MITA, ZIMA 1943. . . . .	138

### DRUGI DEO

IX EKTOR, LETO 1944. . . . .	161
X PAKITA, ZIMA 1945. . . . .	181
XI KOBITO, PROLEĆE 1946. . . . .	202
XII ESTERIN DNEVNIK, 1947. . . . .	225
XIII GODIŠNJI KONKURS ZA KNJIŽEVNI SASTAV SLOBODNA TEMA: „FILM KOJI MI SE NAJVIŠE DOPAO” AUTORA HOSEA L. KASALSA, RAZRED II B	253
XIV ANONIMNO PISMO POSLATO DIREKTORU INTERNATA ŠKOLE „DŽORDŽ VAŠINGTON”, 1947.	274
XV ERMINIJINA SVAŠTARA, 1948. . . . .	276
XVI BERTOVO PISMO, 1933.. . . .	303
Beleška o prevodiocu . . . . .	313

Manuel Puig  
IZDAJA RITE HEJVORT

*Za izdavača*

Dijana Dereta

*Izvršni urednik*

Anja Marković

*Lektura i korektura*

Snežana Palačković

*Likovno-grafička oprema*

Marina Slavković

Prvo DERETINO izdanje

ISBN 978-86-6457-198-2

*Tiraž*

1000 primeraka

Beograd 2019.

Izdavač / Štampa / Plasman

DERETA doo

Vladimira Rolovića 94a, 11030 Beograd

tel./faks: 011/ 23 99 077; 23 99 078

[www.dereta.rs](http://www.dereta.rs)

Knjižara DERETA

Knez Mihailova 46, tel.: 011/ 26 27 934, 30 33 503

**CIP** – Каталогизација у публикацији  
Народна библиотека Србије, Београд

821.134.2(82)-31

ПУИГ, Мануел, 1932–1990

Izdaja Rite Hejvort / Manuel Puig ; prevod sa španskog  
Bojana Kovačević Petrović. – 1. Deretino izd. – Beograd :  
Dereta, 2019 (Beograd : Dereta). – 311 str. ; 21 cm. –  
(Biblioteka XX vek)

Prevodi dela: La traición de Rita Hayworth / Manuel  
Puig. – Tiraž 1.000.

ISBN 978-86-6457-198-2

COBISS.SR-ID 266402060